Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 27/09/2020 a les 16:30

Flamenc i música urbana, units al directe enèrgic de Queralt Lahoz

L'artista de Santa Coloma de Gramanet va oferir ahir un concert, a les 18:30 h a La Model, dins del marc de les Festes de La Mercè

Queralt Lahoz | Ray Molinari

El nou format de La Mercè -esperem que puntual i que només s'hagi d'aplicar aquest any- ha provocat dos tipus d'escenaris (o més ben dit, de públic): per un costat, de gent que van reservar plaça, però que finalment no ha anat als concerts, deixant l'espai a mig omplir (aquelles coses dels esdeveniments gratuïts); i, per l'altre, els concerts que s'omplen de gent que aprofiten l'oportunitat per poder veure de franc els artistes preferits. Aquest darrer va ser el cas del concert que va oferir ahir a la tarda **Queralt Lahoz** a l'antiga presó La Model de Barcelona.

La proposta de **Lahoz** té molt de la fusió que recull la seva generació, no del conegut mestissatge, sinó aquella fusió que pren la tradició flamenca o jazzística, i l'actualitza amb la dosi adequada de pop i música urbana (com fa **Rosalia**, per exemple). I és que el que ahir es va poder veure, dista molt de l'altre projecte de **Lahoz** amb Daniel Felices (**D'Callos**), **De la Carmela**, amb què fan un repertori construït amb versions que van des de "Lágrimas negras" (**Miguel Matamoros**) o "Toda una vida" (**Osvaldo Farrés**) fins a "La maza" (**Silvio Rodríguez**). Però tot plegat, traspua en la música i el directe de **Lahoz**, que malgrat la tècnica i el domini de la veu que la caracteritza (i que va impressionar el públic que ahir es va congregar al pati de La Model), no té manies a rapejar si així ho requereix el tema.

Queralt Lahoz Foto: Ray Molinari

El bolo d'ahir va ser elèctric, vibrant i fugaç. Una de les coses bones de ser una artista que just comença el seu projecte en solitari és que el repertori propi és més o menys limitat i omple perfectament l'hora justa de durada que estan tenint els concerts de La Mercè. La no tan bona és que no deixa temps per a res més, i així va explicar-ho **Lahoz** quan s'excusava per no allargar-se amb els comentaris: anaven ?*a machete*'. Però això ens va permetre gaudir de tot el repertori de la música d'una sola tirada.

El concert va començar amb la mateixa cançó que obre l'EP de debut de **Lahoz** -*1917* (Say It Loud Records, 2019)-, "Como puñalá", per anar a trobar més tard el "Bolero de las Cuevas", amb què va aconseguir fer cantar el públic, malgrat les mascaretes i la distància social, i el qual va enllaçar, com qui no vol la cosa, amb un fragment de "Dos gardenias" (**Isolina Carrillo**).

Les ?*palmas*' i els ?*zapateaos*', a més dels balls d'essència *reggaetonera*, no van faltar tampoc en el concert. De fet, així va ser com va donar pas a temes com "Niña de fuego", seguida de "La misa", l'últim senzill que ha publicat l'artista. Un tema que segons **Lahoz** és "fora del mainstream" i que va crear com a fórmula "per no escoltar més mentides; tant de bo algun dia no sigui només un discurs i sortim tots al carrer a fer el que ens toca: una gran lluita".

Queralt Lahoz Foto: Ray Molinari

"Quieres" i l'enèrgica "Drogas caras" van conduir cap a "María la Molinera", un tema dedicat i inspirat per l'àvia de **Lahoz**, una dona *granaína* a qui li van treure tot el que tenia, i malgrat la seva capacitat per perdonar, explicava ahir l'artista, va ensenyar-li a no asseure's a la taula d'aquells que tant mal els havien fet: "*del agua del cántaro no quiero beber si viene de usted*", versa la lletra. Amb aquesta cançó també va aprofitar per dedicar el concert al seu pare, "que tants anys ha passat aquí", va dir emocionada assenyalant la presó que ens rodejava.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=D_V9zWgff4k
El directe va enfilar cap al final amb "Línea 18" o, com la banda l'anomena, "La gitana", que va compondre **Lahoz** a Cuba, i "Me gusta". El públic no va trigar a posar-se dempeus i aplaudir amb força quan van sonar les darreres notes del tema. Cosa que **Lahoz** va agrair cantant *a cappella*, mentre marxava, la tornada de "Me gusta": "*a mí me gusta, me gusta...; todo lo que asusta, me gusta que te guste*".

I així, en una hora, **Queralt Lahoz**, acompanyada per una banda ben compenetrada -Pau García, Marc Soto i Jahzzmvn-, va presentar el seu projecte: un directe festiu i vibrant que, en altres circumstàncies, de ben segur tindria tot el públic ballant, sense descurar la seva veu que tants aplaudiments va arrencar dels assistents. Va demostrar allò que ens va dir a principis d'any en una entrevista: "Jo soc carn d'escenari, és on millor estic a la vida, connecto amb el meu cos, amb la vida i amb la mort. Sento que he de ser allà, i això és preciós. Emocionar és el que més m'agrada a la vida".